

TREDJE VECKAN I ADVENT

MÅNDAG DEN 15 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning 4 Mos 24:2-7, 15-17a

Bileam lyfte upp sina ögon och såg Israel lägrat efter sina stammar, kom Guds Ande över honom. Och han hävde upp sin röst och profeterade:

»Så säger Bileam, Beors son,
så säger mannen med det slutna ögat,
så säger han som hör Guds tal,
han som skådar syner från den Allsmäktige,
i det han sjunker ned och får sina ögon öppnade:
Hur sköna är inte dina tält, du Jakob,
dina boningar, du Israel!
De liknar dalar som utbreder sig vida,
de är som lustgårdar invid en ström,
som aloetråd, planterade av Herren,
som cedrar invid vatten.
Vatten flödar ur hans ämbar,
hans sådd blir rikligen vattnad.
Större än Agag skall hans kung vara,
ja, upphöjd blir hans kungamakt.
Jag ser honom, men inte denna tid,
jag skådar honom, men inte nära.
En stjärna träder fram ur Jakob,
och en spira höjer sig ur Israel.«

Responsoriepsalm Ps 25:4-9 (R. 4b)

R. Herre, lär mig dina stigar.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.
Tänk inte på mina överträdelser
och på min ungdoms synder.
Herre, tänk på mig i din nåd
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Halleluja Ps 85:8

V. Herre, låt oss se din nåd,
och ge oss din frälsning.

Evangelium Matt 21:23–27

När Jesus hade kommit till templet och höll på att undervisa, kom översteprästerna och folkets äldste fram till honom och frågade: »Vad har du för fullmakt att göra detta? Och vem har gett dig den fullmakten?» Jesus svarade: »Jag har också en fråga till er, och om ni svarar på den, skall jag säga er vad jag har för fullmakt att göra detta. Dopet Johannes döpte med, varifrån kom det, från himlen eller från människor?» De överlade med varandra: »Om vi svarar: Från himlen, säger han: Varför trodde ni då inte på honom? Men om vi svarar: Från människor, måste vi akta oss för folket. Alla anser ju att Johannes var en profet.« Därför svarade de: »Vi vet inte.« Då sade Jesus till dem: »I så fall talar jag inte heller om vad jag har för fullmakt att göra detta.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning 4 Mos 24:2–7, 15–17a

När Bileam lyfte blicken såg han israeliterna lägrade stam vid stam. Då kom Guds ande över honom, och han sjöng sin siarsång:

Så talar Bileam, Beors son,
så talar mannen med det skarpa ögat,
så talar han som hör Guds ord,
som äger kunskap om den Högste
och skådar den Väldige i syner –
han segnar ner, hans ögon öppnas:
Sköna är dina tält, Jakob,
dina boningar, Israel!
De sträcker sig vida, som gröna dalar,
de liknar trädgårdar vid en flod,
aloetråd som Herren planterat,
cedrar som växer vid vatten.
Folkslag skall bäva för Israels makt,
hans arm skall betvinga många folk.
Hans kung skall bli större än Agag,
hans välde växa i makt och ära.

Och han sjöng sin siarsång:

Så talar Bíleam, Beors son,
så talar mannen med det skarpa ögat,
så talar han som hör Guds ord,
som äger kunskap om den Högste
och skådar den Väldige i syner – han segnar ner, hans ögon öppnas:
Jag ser honom – men inte nu,
jag skådar honom – men inte nära. En stjärna stiger fram ur Jakob,
en spira höjs i Israel.

Responsoriepsalm Ps 25:4–9 (R. 4b)

R. Herre, lär mig dina stigar.

Herre, visa mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.
Tänk inte på mina överträdelser
och på min ungdoms synder.
Herre, tänk på mig i din nåd,
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Halleluja Ps 85:8

V. Visa oss, Herre, din barmhärtighet,
och ge oss din frälsning.

Evangelium Matt 21:23–27

När Jesus hade kommit till templet och höll på att undervisa, kom överstepräster och folkets äldste fram till honom och frågade: "Vad har du för fullmakt att göra detta? Och vem har gett dig den fullmakten?" Jesus svarade: "Jag har också en fråga till er, och om ni svarar på den, skall jag säga er vad jag har för fullmakt att göra detta. Dopet Johannes döpte med, varifrån kom det, från himlen eller från människor?"

De överlade med varandra: "Om vi svarar: Från himlen, säger han: Varför trodde ni då inte på honom? Men om vi svarar: Från människor, måste vi akta oss för folket. Alla anser ju att Johannes var en profet." Därför svarade de: "Vi vet inte." Då sade Jesus till dem: "I så fall talar jag inte heller om vad jag har för fullmakt att göra detta."

TISDAG DEN 16 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Sef 3:1-2, 9-13

Så säger Herren: Ve henne, den motsträviga och befläckade staden, förtryckets stad! Hon hör inte på någons röst, hon tar ej emot tuktan. På Herren förtröstar hon inte, till sin Gud vill hon ej komma.

Se, då skall jag ge åt folken nya, renade läppar, så att de allesammans åkallar Herrens namn och enigt tjänar honom. Ända ifrån länderna bortom Etiopiens strömmar skall mina tillbedjare, mitt förskingrade folk, frambära offer åt mig. På den tiden skall du slippa att längre blygas för alla de överträdelser som du har begått mot mig. Ty då skall jag avskilja från dig dem som nu jublar så segerstolt i dig, och du skall då inte mer förhäva dig på mitt heliga berg. Men jag skall lämna kvar i dig ett folk, betryckt och fattigt, och de skall förtrösta på Herrens namn. Kvarlevan av Israel skall då inte mer göra något orätt, ej heller tala lögn, och i deras mun skall inte finnas en falsk tunga. Ja, de skall få beta och ligga i ro, utan att någon förskräcker dem.

Responsoriepsalm Ps 34:2-3, 6-7, 17-19, 23 (R. jfr 7)

R. Herren hör den som ropar till honom.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden.
Herren hör, när de rättfärdiga ropar,
och räddar dem ur all deras nöd. R.

Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande.
Herren befriar sina tjänare,
ingen skall stå med skuld

som tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

V. Kom till oss, Herre, och dröj inte längre;
kom och befria ditt folk från dess synder.

Evangelium Matt 21:28–32

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: 'Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.' Han svarade: 'Nej, det vill jag inte', men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: 'Jag skall gå, herre', men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?« De svarade: »Den förste.« Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike. Johannes kom och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Sef 3:1–2, 9–13

Ve den trotsiga, befläckade staden,
förtryckets stad.

Den har inte lyssnat
och inte tagit varning.

Den förtröstar inte på Herren
och tyr sig inte till sin Gud.

Jag skall förvandla folken,
så att de alla talar med rena läppar,

åkallar Herrens namn
och tjänar honom skuldra vid skuldra.

Från andra sidan floderna i Kush
skall man frambära offer till mig.

Den dagen skall du slippa skammen
för alla synder du begått mot mig.

Då skall jag befria dig
från de stolta och högmodiga. Du skall inte längre förhäva dig här på mitt heliga
berg.

Jag skall lämna kvar hos dig en arm och ödmjuk skara.

Herrens namn skall bli deras tillflykt.

De som då är kvar av Israel skall aldrig göra orätt
och aldrig uttala en lögn,

falska ord skall aldrig komma ur deras mun.

Den hjorden skall beta och vila tryggt
utan att skrämmas av någon.

Responsoriepsalm Ps 34:2-3, 6-7, 17-19, 23 (R. jfr 7)

R. Herren hör den som ropar till honom.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden.
Herren hör när de rättfärdiga ropar
och räddar dem ur all deras nöd. R.

Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande.
Herren befriar sina tjänare,
ingen skall stå med skuld som tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

V. Kom till oss, Herre, och dröj inte längre,
kom och befria ditt folk från deras synder.

Evangelium Matt 21:28-32

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: "Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: 'Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.' Han svarade: 'Nej, det vill jag inte', men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: 'Jag skall gå, herre', men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?" De svarade: "Den förste."

Då sade Jesus till dem: "Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike. Johannes kom och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom."

ONSDAG DEN 17 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning 1 Mos 49:2, 8-10

Jakob kallade till sig sina söner och sade: »Församla er, för att jag må förkunna för er vad som skall hända er i kommande dagar:

Kom tillhopa och hör, ni Jakobs söner;
hör på er fader Israel.
Dig, Juda, dig skall dina bröder prisa.
Din hand skall vara på dina fienders nacke,
för dig skall din faders söner buga sig.
Ett ungt lejon är Juda;
från rivet byte har du dragit ditupp, min son.
Han har lagt sig ned,
han vilar som ett lejon,
som en lejoninna — vem vågar oroa honom?
Spiran skall inte vika från Juda,
inte härskarstaven från hans fötter,
tills han kommer till Silo och folken blir honom lydiga.«

Responsoriepsalm Ps 72:2-4b, 7, 8, 17

R. Herren kommer, han ger oss rättfärdighet och frid.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
åt konungasonen din rättfärdighet.
Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt. R.

Må berg och höjder bringa välstånd åt folket
när rättvisan råder i landet.
Han skall skaffa rätt åt de betryckta i folket,
hjälpa de fattiga och krossa förtryckaren. R.

I hans dagar må rättfärdigheten blomstra,
och freden råda, tills ingen måne mer finns.
Må han härska från hav till hav,
från floden intill jordens gränser. R.

Hans namn skall bestå i evighet,
så länge solen skiner må hans namn bäras vidare.
Genom honom skall alla jordens stammar bli välsignade.
Må alla hedningar prisa honom salig. R.

Halleluja

V. O eviga Vishet, du som har utgått ur den Högstes mun,
du når från världens ena ända till den andra

och styr allt med ditt blotta ord.
Kom för att lära oss vishetens väg.

Evangelium Matt 1:1-17

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.
Abraham var far till Isak, Isak till Jakob,
Jakob till Juda och hans bröder,
Juda till Peres och Sera, vilkas mor var Tamar,
Peres till Hesron, Hesron till Ram,
Ram till Amminadav, Amminadav till Nahshon,
Nahshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rahav,
Boas till Oved, vars mor var Rut,
Oved till Ishai och Ishai till David, konungen.
David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru,
Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia,
Avia till Asa, Asa till Josafat,
Josafat till Joram, Joram till Ussia,
Ussia till Jotam, Jotam till Ahas,
Ahas till Hiskia, Hiskia till Manasse,
Manasse till Amon, Amon till Josia
och Josia till Jojakin och hans bröder,
vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel,
Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud,
Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor,
Asor till Sadok, Sadok till Akim,
Akim till Elihud, Elihud till Elasar,
Elasar till Mattan, Mattan till Jakob
och Jakob till Josef, Marias man;
av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 49:2, 8-10

Jakob kallade till sig sina söner och sade:
"Kom hit och lyssna, Jakobs söner,
lyssna på Israel, er fader.
Juda, dig prisar dina bröder,
du slår dina fiender på flykten.
Din faders söner bugar sig för dig. Ett ungt lejon är Juda.

Du reser dig upp från ditt byte, min son. Han lägger sig ner och vilar som ett lejon, ett lejon som ingen vågar störa.
Spiran skall förbli hos Juda, härskarstaven i hans hand.
En gång skall han motta tribut och folken tvingas till lydnad.”

Responsoriepsalm Ps 72:2–4b, 7, 8, 17 (R. jfr 7)

R. Herren kommer, han ger oss rättfärdighet och frid.

Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt.
Må berg och höjder bringa välstånd åt folket
när rättvisan råder i landet. R.

Han skall skaffa rätt åt de betryckta i folket
och hjälpa de fattiga.
I hans dagar må rättfärdigheten blomstra
och freden råda tills ingen måne mer finns. R.

Han skall härska från hav till hav,
från floden intill jordens gränser.
Hans namn skall bestå i evighet,
så länge solen skiner må hans namn bäras vidare. R.

Genom honom skall alla jordens stammar bli välsignade,
alla folk skall prisa hans storhet. R.

Halleluja

V. O eviga Vishet,
du som har utgått ur den Högstes mun,
du når från världens ena ända till den andra och styr allt med ditt blotta ord.
Kom för att lära oss vishetens väg.

Evangelium Matt 1:1–17

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.

Abraham var far till Isak, Isak till Jakob, Jakob till Juda och hans bröder, Juda till Peres och Serach, vilkas mor var Tamar, Peres till Hesron, Hesron till Ram, Ram till Amminadav, Amminadav till Nachshon, Nachshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rachav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Jishaj och Jishaj till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru, Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia, Avia till Asa, Asa till Joshafat, Joshafat till Joram, Joram till Ussia, Ussia till Jotam, Jotam till Ahas, Ahas till Hiskia, Hiskia till Manasse, Manasse till Amon, Amon till Josia och Josia till Jójakin och hans bröder, vid den tid då folket

fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jójakin far till Shealtiel, Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud, Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor, Asor till Sadok, Sadok till Akim, Akim till Elihud, Elihud till Elasar, Elasar till Mattan, Mattan till Jakob och Jakob till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

TORSDAG DEN 18 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Jer 23:5–8

Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall låta en rättfärdig avkomling uppstå åt David. Han skall regera som konung och ha framgång, och han skall skaffa rätt och rättfärdighet på jorden. I hans dagar skall Juda bli frälst och Israel bo i trygghet. Och detta skall vara det namn han skall få: Herren vår rättfärdighet.

Se, därför skall dagar komma, säger Herren, då man inte mer skall säga: »Så sant Herren lever, han som har fört Israels barn upp ur Egyptens land«, utan »Så sant Herren lever, han som har fört upp Israels hus' släkt och hämtat dem ut ur nordlandet, och ur alla andra länder till vilka jag hade drivit dem bort.« Och så skall de få bo i sitt land.

Responsoriepsalm Ps 72:2, 12–13, 18–19

R. Herren kommer, han ger oss rättfärdighet och frid.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
åt konungasonen din rättfärdighet.
Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt. R.

Ty han skall rädda den fattige som ropar,
den betryckte och den som ingen hjälper.
Han skall vara god mot den arme och fattige,
de fattigas liv skall han rädda. R.

Lovat vare Herren Gud, Israels Gud,
som ensam gör under!
Och lovat vare hans härliga namn för evigt,
och hela jorden vare full av hans ära! R.

Halleluja

V. O Adonai, Gud som leder Israel,

du uppenbarade dig i den brinnande busken
och gav din lag på Sinai berg.
Kom och förlösa oss, du vår tillflykt och starkhet.

Evangelium Matt 1:18–24

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Jer 23:5–8

Det skall komma en tid, säger Herren,
då jag skall låta ett rättfärdigt skott
växa ur Davids stam.
Han skall vara konung och härska med vishet
och skapa rätt och rättfärdighet i landet.
Under hans tid skall Juda vara skyddat
och Israel leva i trygghet.
Detta är det namn han skall bära:
Herren vår rättfärdighet.

Därför skall det komma en tid, säger Herren, då man inte längre säger "Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Egypten" utan "Så sant Herren lever, han som förde Israels ättlingar ut ur Nordlandet och hämtade hem dem från alla andra länder dit han fördrivit dem, för att låta dem bo i deras eget land."

Responsoriepsalm Ps 72:2, 12–13, 18–19 (R. jfr 7)

R. Herren kommer, han ger oss rättfärdighet och frid.

Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt. R.

Ty han skall rädda den fattige som ropar,
den betryckte och den som ingen hjälper.

Han skall förbarma sig över den svage och fattige,
de fattigas liv skall han rädda. R.

Lovad vare Herren Gud, Israels Gud,
som ensam gör under.
Evigt lovat vare hans härliga namn.
Hela jorden skall fyllas av hans härlighet. R.

Halleluja

V. O Adonaj,
du Herde för Israels hus,
du visade dig för Mose i den brinnande busken
och gav honom lagen på Sinai berg.
Kom och rädda oss med din starka arm.

Evangelium Matt 1:18–24

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: "Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder."

Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.

FREDAG DEN 19 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Dom 13:2–7, 24–25a

I Sorga levde en man av daniternas släkt vid namn Manoa. Hans hustru var ofruktsam och hade inte fött några barn. Men Herrens ängel uppenbarade sig för hustrun och sade till henne: »Se, du är ofruktsam och har inte fött några barn, men du skall bli havande och föda en son. Ta dig nu till vara, så att du inte dricker vin eller starka drycker, inte heller äter något orent. Ty se, du skall bli havande och föda en son, på vars huvud ingen rakkniv skall komma, ty gossen skall vara en Guds nasir allt ifrån moderlivet. Och han skall göra en början till att rädda Israel ur filistéernas hand.«

Då gick hustrun in och talade om detta för sin man och sade: »En gudsman kom till mig. Han såg ut som en Guds ängel, mycket fruktansvärd. Jag frågade honom inte varifrån han var, och sitt namn lät han mig inte veta. Och han sade till mig: 'Se, du skall bli havande och föda en son. Drink nu inte vin eller starka drycker och ät inte något orent, ty gossen skall vara en Guds nasir från moderlivet ända till sin död.'»

Därefter födde hans hustru en son och gav honom namnet Simson. Och gossen växte upp, och Herren välsignade honom. Och Herrens Ande började att verka på honom, medan han var i Dans läger mellan Sorga och Estaol.

Responsoriepsalm Ps 71:3–4a, 5–6b, 16–17 (R. 8a)

R. Låt min mun vara full av ditt lov.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly,
ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Jag skall frambära Herrens väldiga gärningar,
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

V. O Jesse telning, du som står som ett banér för folken,
inför dig tiger konungar i förundran,
dig tillhör alla jordens folk.
Kom till vår frälsning, träd fram i glans,
o Herre, dröj inte.

Evangelium Luk 1:5–25

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lotningen bland prästerna skulle gå in i

Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.»

Sakarias sade till ängeln: »Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren.» Ängeln svarade honom: »Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.»

Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet. När han kom ut, kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem, och han förblev stum. När dagarna för hans tjänstgöring var slut, begav han sig hem. Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och i fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sade till sig själv: »Detta har Herren låtit ske med mig. Nu har han tänkt på mig och befriat mig från min skam bland människor.»

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Dom 13:2-7, 24-25a

Det fanns en man i Sóra som var av danitisk släkt och hette Manóach. Hans hustru var ofruktsam och hade inga barn. Herrens ängel visade sig för henne och sade: "Du är ofruktsam och har inga barn, men du kommer att bli havande och föda en son. Var noga med att inte dricka vin eller starka drycker och att inte äta någonting orent. Du skall bli havande och föda en son. Ingen rakkniv får någonsin vidröra hans huvud. Pojken skall vara en Guds nasir redan från moderlivet. Med honom inleds Israels befrielse från filisteerna."

Kvinnan gick till sin man och berättade: "Det kom en gudsman till mig, han såg ut som Guds ängel och fyllde mig med bävan. Jag frågade inte varifrån han kom, och han talade inte om vad han hette. Han sade: Du kommer att bli havande och föda en son. Du får inte dricka vin eller starka drycker och inte äta någonting orent. Pojken skall vara en Guds nasir från moderlivet ända till sin död."

Kvinnan födde en son och gav honom namnet Simson. Pojken växte upp, och Herren välsignade honom. Herrens ande började ansätta honom vid Dans läger, mellan Sóra och Eshtaól.

Responsoriepsalm Ps 71:3-4a, 5-6b, 16-17 (R. 8a)

R. Låt min mun vara full av ditt lov.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly.

Ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.

Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.

Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Jag skall frambära Herrens väldiga gärningar,
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

V. O Jishajs telning,
du står som ett banér för folken,
inför dig skall härskarna förstummas,
till dig skall folken vända sig i bön.
Kom och befria oss, dröj inte längre.

Evangelium Luk 1:5–25

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisa- bet var ofruktsam, och båda var till åren.

En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick.

Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: "Var inte rädd, Sakarias, din bön har bli- vit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Her- ren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett."

Sakarias sade till ängeln: "Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren." Ängeln svarade honom: "Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte

kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.”

Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet. När han kom ut, kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem, och han förblev stum. När dagarna för hans tjänstgöring var slut, begav han sig hem.

Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och i fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sade till sig själv: ”Detta har Herren låtit ske med mig. Nu har han tänkt på mig och befriat mig från min skam bland människor.”

LÖRDAG DEN 20 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Jes 7:10–14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken från Herren, din Gud - du må begära det antingen nedifrån djupet eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Jag begär inget, jag vill inte fresta Herren.«

Då sade Jesaja: »Så hör då, ni av Davids hus: Är det er inte nog att ni sätter människors tålamod på prov? Vill ni också pröva min Guds tålamod? Så skall då Herren själv ge er ett tecken: Se, den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel.«

Responsoriepsalm Ps 24:1–6 (R. jfr 10)

R. Herren kommer. Han är ärans konung.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte vänder sin själ till lögn. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

V. O Davids nyckel, du spiran i Israels hus,
du öppnar, och ingen kan tillsluta,

du tillsluter, och ingen kan öppna.
Kom och led ut de fånga ur fängelset,
dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Jes 7:10–14

Herren sade till Achas: "Begär ett tecken av Herren, din Gud, nerifrån dödsriket eller uppifrån höjden." Men Achas svarade: "Nej. Jag vill inte sätta Herren på prov."

Då sade Jesaja: "Lyssna nu, Davids ätt! Är det inte nog att ni misstror människors förmåga, skall ni också misstro min Guds förmåga? Då skall Herren själv ge er ett tecken: Den unga kvinnan är havande och skall föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanu El, 'Gud med oss'.

Responsoriepsalm Ps 24:1–6 (R. jfr 10)

R. Herren kommer, han är ärans konung.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.

Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?

Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar och som inte svär falskt. R.

Han skall få välsignelse av Herren
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

V. O Davids nyckel,
du spira över Israels hus,
när du öppnar kan ingen stänga,
när du stänger kan ingen öppna.
Kom och för de kuvade ut ur fängelset,
dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: "Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig." Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda.

Då sade ängeln till henne: "Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut."

Maria sade till ängeln: "Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft nå-gon man." Men ängeln svarade henne: "Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud." Maria sade: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Och ängeln lämnade henne.

FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT DEN 21 DECEMBER

Första läsningen Jes 7:10–14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken av Herren, din Gud, nerifrån dödsriket eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Nej. Jag vill inte sätta Herren på prov.« Då sade Jesaja: »Lyssna nu, Davids ätt! Är det inte nog att ni misstror människors förmåga, skall ni också misstro min Guds förmåga? Då skall Herren själv ge er ett tecken: Den unga kvinnan är havande och skall föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanu El, 'Gud med oss' ».

Responsoriepsalm Ps 24:1–4b, 5–6 (R. jfr 10bc)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 622**. När den läses används följande text:*

R. Herren Sebaot är ärans konung.

Jorden är Herrens med allt den rymmer,
världen och alla som bor i den.
Det är han som har lagt dess grund i havet
och fäst den över de strömmande vattnen. R.

Vem får gå upp till Herrens berg,
vem får gå in i hans tempel?
Den som har skuldlösa händer och rent hjärta,
som inte håller sig till falska gudar. R.

Han får välsignelse av Herren
och riklig lön av Gud, sin räddare.
Här är det släkte som sökt sig till Herren,
som träder fram inför ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Andra läsningen Rom 1:1–7

Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel, avdelad för att förkunna Guds evangelium, som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga skrifterna, evangeliet om hans son, som till sin mänskliga härkomst var av Davids ätt och genom sin andes helighet blev insatt som Guds son i makt och välde vid sin uppståndelse från de döda: Jesus Kristus, vår herre. Genom honom har jag fått nåden och uppdraget att som apostel föra alla hedningar till lydnad i tro, hans namn till ära. Bland dessa är också ni, som är kallade att tillhöra Jesus Kristus. Jag hälsar er, alla Guds älskade i Rom, kallade att vara hans heliga. Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Halleluja Matt 1:23

V. Jungfrun skall bli havande och föda en son,
och man skall ge honom namnet Immanuel,
»Gud är med oss«.

Evangelium Matt 1:18–24

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till

genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.»

Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.